

SAMLENOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

7. december 2017

Frie datastrømme: Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en ramme for fri udveksling af andre data end personoplysninger i Den Europæiske Union, KOM (2017) 495

Notatet er en opdatering af samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 23. november 2017. Ændringerne er fremhævet med fed/kursiv.

1. Resume

Kommissionen har den 13. september 2017 fremsat forslag til forordning om en ramme for fri udveksling af andre data end personoplysninger i Den Europæiske Union, KOM (2017) 495. Formålet med forslaget er at øge mængden af databaserede tjenester på tværs af grænser, tjenester der i dag i flere tilfælde hindres af nationale restriktioner for, hvor data må opbevares. Forslaget skal samtidig sikre, at offentlige myndigheder stadig har mulighed for at få udleveret data til kontrol, fx regnskabsdata. Endelig vil Kommissionen fremme muligheden for, at erhvervsdrivende frit kan skifte udbyder af datahosting-tjenester, fx cloud-tjenester.

En vedtagelse af forslaget kan have lovgivningsmæssige konsekvenser i form af behov for tilpasning af dansk lovgivning, der indeholder restriktioner for opbevaring af data. Forslaget vurderes umiddelbart at medføre erhvervsøkonomiske lettelser for danske virksomheder.

At sikre frie datastrømme i EU har længe været en prioritet for regeringen, og derfor hilses Kommissionens forslag velkomment. Forslaget vurderes at forbedre virksomheders muligheder for at operere på tværs af grænserne og indrette deres forretning mere effektivt. Samtidig sikres myndigheders kontrol med og adgang til data. Regeringen støtter derfor Kommissionens forslag.

Det estiske formandskab vil forsøge at nå til enighed i Rådet om et mandat til at indlede trilogforhandlinger med Europa-Parlamentet inden årets udgang.

2. Baggrund

Den 13. september 2017 fremsatte Kommissionen et forslag til forordning om en ramme for fri udveksling af andre data end personoplysninger i Den Europæiske Union, KOM (2017) 495. Forslaget er modtaget i dansk sprogversion den 11. oktober 2017.

Forslaget fremsættes som opfølgning på Kommissionens meddelelse ”En strategi for et digitalt indre marked i EU” KOM (2015) 192 fra maj 2015, som udstikker Kommissionens strategi for at styrke det digitale indre marked. Af strategien fremgår det blandt andet, at Kommissionen vil foreslå et initiativ til at fjerne begrænsninger for fri udveksling af data samt uberettigede restriktioner for placeringen af data.

I januar 2017 fremsatte Kommissionen meddelelsen ”Opbygning af en europæisk dataøkonomi”. Kommissionen fremhæver her, at der er brug for moderniserede og sammenhængende regler som ramme for at understøtte en fri udveksling af data på tværs af grænser i EU. Fraværet af klare juridiske rammer kan medføre en ineffektiv udvikling af Europas dataøkonomi. På baggrund af meddelelsen igangsatte Kommissionen derfor en offentlig høring om rammerne for en europæisk dataøkonomi samt en dialogproces med medlemsstater og relevante interessenter i foråret 2017. Regeringen besvarede Kommissionens spørgeskema og afgav høringssvar i april 2017.¹ Regeringen har i forløbet været meget aktiv fortaler for, at Kommissionen skulle fremsætte et forslag om datastrømme.

I april 2016 blev den generelle databeskyttelsesforordning (forordning 2016/679/EU) vedtaget, der sikrer en ensartet persondatabeskyttelse på tværs af EU. Databeskyttelsesforordningen indfører et princip om fri bevægelighed for persondata. Det nærværende forslag til forordning søger at indføre et tilsvarende princip for andre data end personoplysninger.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 114 om det indre markeds funktion i Traktaten om den Europæiske Unions funktion, og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

3. Formål og indhold

Formål, anvendelsesområde og definitioner

Formålet med Kommissionens forslag er overordnet at opnå større konkurrence og et integreret marked i EU for data hosting-tjenester og andre data-behandlingstjenester. Konkret søger forslaget at:

¹ Høringssvaret er oversendt til Folketinget den 2. maj 2017

1. Øge databaserede tjenester på tværs af grænser, tjenester der i dag i flere tilfælde hindres af nationale restriktioner for, hvor data må opbevares.
2. Sikre, at offentlige myndigheder stadig har mulighed for at få udleveret data til kontrol, fx regnskabsdata.
3. Fremme muligheden for, at erhvervsdrivende frit kan skifte udbyder af datahosting-tjenester, fx cloud-tjenester.

Ved at etablere en veldefineret juridisk ramme kombineret med samarbejde på tværs af medlemsstater og via selvreguleringsaftaler om dataportabilitet skal forslaget fremme en mere klar retstilstand og øge den generelle tillid på området.

Forordningen skal gælde for opbevaring og behandling af data i elektronisk form i EU, bortset fra persondata. Forordningen skal gælde for tjenester til brugere, der opholder sig i eller er etableret i EU, uanset om tjenesteudbyderen er etableret i EU, samt for fysiske såvel som juridiske personer i EU, der udfører datatjenester til eget behov.

'Data' afgrænses i forslaget til alle data, der ikke er omfattet af databeskyttelsesforordningen (KOM (2016) 679). ***Data, der skal betragtes som persondata i henhold til persondataforordningen vil således skulle behandles efter denne og ikke nærværende forslag.*** Datalokationskrav afgrænses som ethvert krav, forbud, betingelse, begrænsning eller anden form for krav, der fremgår af lovgivning, forskrifter eller administrative bestemmelser i medlemsstaterne, som pålægger opbevaring eller behandling af data til medlemsstatens eget territorium eller hindrer opbevaring af data i andre medlemsstater.

Princip om fri bevægelighed for andre data end personoplysninger.

Forslaget fastsætter et princip for fri bevægelighed for data inden for EU. Forslaget medfører, at alle krav om fysisk placering af data, der ikke kan begrundes i hensyn til offentlig sikkerhed forbydes. Betragtningerne præciserer, at hensyn til offentlig sikkerhed skal forstås i overensstemmelse med artikel 52 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der omhandler undtagelser til retten til fri etablering i det indre marked. Det følger endvidere af betragtningerne, at et krav også skal opfylde princippet om proportionalitet jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Medlemsstaters lovudkast indeholdende datalokationskrav skal notificeres til Kommissionen i henhold til informationsproceduredirektivet ((EU) 2015/1535). Medlemsstaterne skal inden for 12 måneder efter forslagets ikrafttrædelse sikre, at deres lovgivning er i overensstemmelse med forslaget. Information om eventuelle datalokationskrav, der stilles med henvis-

ning til offentlig sikkerhed, skal endvidere offentliggøres online hos et nationalt kontaktpunkt.

Dataadgang for kontrolmyndigheder.

Forslaget fastslår, at offentlige myndigheder fortsat skal kunne kræve *at få* adgang til data som led i deres tilsyn, og at virksomheder og borgere ikke kan nægte dette med henvisning til, at deres data er fysisk placeret i en anden medlemsstat. Forslaget påvirker således ikke medlemsstaternes adgang til at stille lovkrav om, at offentlige kontrolmyndigheder skal have adgang til data uanset placering, som det fx er tilfældet i den danske bogføringslov. Forslaget etablerer derudover en samarbejdsmechanisme mellem medlemsstaterne. Mekanismen skal sikre, at hvis offentlige myndigheder har udtømt alle muligheder for på egen hånd at få adgang til data i en virksomhed, skal medlemsstaten kunne kontakte den medlemsstat, hvor data er fysisk opbevaret, for at få hjælp til at opnå adgang til data.

Brancheaftaler om dataportabilitet.

Med forslaget forpligter Kommissionen sig til at fremme, *at interessenterne på området inden 1 år efter forslagets ikrafttrædelse selv udvikler* retningslinjer for gode kontraktbetingelser om portering af data for professionelle brugere. Forslaget skal sikre og fremme professionelle brugeres mulighed til at skifte tjenesteudbydere på datahostingmarkedet, fx til cloud-løsninger. Kommissionen vil evaluere effekten af indsatsen senest 2 år efter forslagets ikrafttrædelse.

Nationale kontaktpunkter.

Forslaget forpligter medlemsstaterne til at udpege et nationalt kontaktpunkt, der skal samarbejde med kontaktpunkter i de øvrige medlemsstater, jf. blandt andet ovenstående afsnit om adgang til data for kontrolmyndigheder. En medlemsstat skal således kunne sende en motiveret anmodning til det nationale kontaktpunkt i den medlemsstat, hvor data fysisk opbevares, og anmode om assistance til at opnå kontroladgang til data.

De nationale kontaktpunkter skal stå for kontakten til relevante offentlige myndigheder inden for egen medlemsstat, der er ansvarlig for den type data, som der ønskes adgang til, fx på regnskabsområdet. De relevante myndigheder skal dels svare den anmodende medlemsstat og dels informere det nationale kontaktpunkt, om mulighederne for at hjælpe med at opnå adgang til data.

Endelig giver forslaget Kommissionen beføjelse til at indføre gennemførelsesretsakter for at sætte nærmere krav til standardformularer, responstid og proceduren for anmodning om hjælp til adgang til data for offentlige myndigheder.

Oprettelse af en komité for frie datastrømme.

Efter forslaget skal der nedsættes en komité for frie datastrømme i overensstemmelse med komitologiforordningen ((EU) 182/2011). Komitéen skal assistere Kommissionen i udarbejdelsen af de gennemførelsesretsakter, der henvises til under afsnittet om de nationale kontaktpunkter.

Evaluering og ikrafttrædelsesbestemmelser.

Kommissionen skal efter forslaget senest 5 år efter forslagets ikrafttrædelse gennemføre en evaluering af forordningen. Kommissionen foreslår, at forslaget træder i kraft 6 måneder efter sin offentliggørelse i EU-Tidende.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF art. 294 medlovgiver.

Der foreligger endnu ikke en udtalelse om forslaget fra Europa-Parlamentet.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen fokuserer i sin vurdering af nærhedsprincippet på, at forslaget har til formål at sikre et bedre fungerende indre marked for datahosting og lignende tjenester. Disse tjenester er ikke begrænset til en medlemsstat og fri bevægelighed for andre data end personoplysninger i EU kan ikke alene indføres af medlemsstaterne på nationalt niveau. En national tilgang kan ifølge Kommissionen endvidere føre til store forskelle i omfang og betingelser for krav til fysisk opbevaring af data, forskelle der udgør yderligere omkostninger for virksomheder, herunder især SMV'er.

Regeringen er enig med Kommissionen i, at et opgør med nationale begrænsninger for opbevaring af data er nødvendigt for at forbedre de europæiske virksomheders muligheder for på tværs grænserne i det indre marked at udnytte de potentialer, der ligger i den digitale økonomi. Det er på den baggrund regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

I Danmark er der umiddelbart identificeret ét krav, der kan falde inden for forslagens anvendelsesområde.

Den statslige regnskabsbekendtgørelse indeholder et krav om, at regnskabsmateriale skal opbevares i Danmark, og at det skal være muligt for

offentlige myndigheder at få adgang til materialet her i landet.² I praksis kan der gives dispensation til opbevaring i andre europæiske lande.

Bogføringsloven har tidligere indeholdt et lokaliseringskrav i § 12. Bestemmelsen er imidlertid blevet ændret pr. 1. marts 2015.³ Danmark tillader nu, at regnskaber i elektronisk format kan opbevares hvor som helst uden forudgående ansøgning eller anmeldelse til de offentlige myndigheder. Det forudsættes, at selskabet opfylder en række specificerede krav. Det væsentligste krav er, at der skal være online adgang til regnskaber i udlandet, således at myndighederne kan få adgang til materialet til enhver tid. I forbindelse hermed skal systembeskrivelser og passwords opbevares i Danmark.

Dertil er PSI-loven⁴ relevant, idet loven indeholder regler om den private sektors muligheder for at bruge offentlige data og informationer. Loven indeholder blandt andet regler om gebyrer, dataformater, gennemsigtighed, ikke-diskrimination samt håndteringen af ansøgninger om videreanvendelse af data.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forordningen skal ikke implementeres i dansk ret. Det kan dog blive nødvendigt at tilpasse dansk lovgivning i lyset af forordningen.

Forslaget vil således medføre, at regler om opbevaring af data i den statslige regnskabsbekendtgørelse nr. 70 af 27. januar 2011 skal bringes i overensstemmelse med ordlyden af den endelige forordning senest 12 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen. Moderniseringsstyrelsen påtænker en ændring af den statslige regnskabsbekendtgørelse ultimo 2017 og vil i den forbindelse inddrage spørgsmålet om lokalisering af data.

Reglerne i PSI-lovens §§ 4-11 kan påvirkes alt afhængigt af den endelige udformning af forordningsforslagets artikel 6 om dataportabilitet. Det bemærkes i den sammenhæng, at der i EU-regi er påbegyndt en revision af PSI-direktivet.

² De nærmere bestemmelser fremgår af §§ 44-45 i bekendtgørelse nr. 70 af 27. januar 2011.

³ Lov nr. 55 af 27. januar 2015 om ændring af bogføringsloven.

⁴ Lov nr. 596 af 24. juni 2005 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer med de ændringer, der følger af lov nr. 551 af 17. juni 2008 samt i lov nr. 553 af 2. juni 2014 om ændring af lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer (PSI-loven), der samlet er en implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/2003/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 37/2013/EU af 26. juni 2013 om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Det er regeringens foreløbige vurdering, at forslaget har begrænsede statsfinansielle konsekvenser. Der vil være udgifter forbundet med etablering af et nationalt kontaktpunkt efter artikel 7. Kommissionen anfører dog i forslaget, at den assistance, som medlemsstaterne skal stille til rådighed i medfør af artikel 7 kun vil finde anvendelse i de begrænsede situationer, hvor alle andre midler til at opnå adgang, herunder andre mellemstatslige samarbejds mekanismer, er udtømt. Det er derfor forventningen, at udgifterne kan afholdes inden for Erhvervsministeriets egen ramme.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes umiddelbart at medføre erhvervsøkonomiske lettelser for danske virksomheder. Forslaget vurderes således at forbedre virksomheders mulighed for at drive virksomhed på tværs af grænserne og indrette deres forretning mere effektivt.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Forslaget skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Kommissionens forslag har været sendt i høring i Specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål med frist for bemærkninger den 27. september 2017. Der er indkommet høringssvar med indholdsmæssige bemærkninger fra Dansk Erhverv, Finans Danmark, DI Digital, Kreativitet og Kommunikation og Ingeniørforeningen IDA. De indkomne høringssvar sammenfattes nedenfor.

Dansk Erhverv hilser Kommissionens forslag varmt velkommen. Dansk Erhverv ser artikel 4 som essentiel og yderst positiv for at sikre den frie bevægelighed for data i EU, og dermed de bedste betingelser for investeringer i ny datainfrastruktur og fortsat adgang til billige cloud-løsninger for SMV'er og start-ups. Dansk Erhverv finder det dog uklart, hvad der præcist menes med begrebet offentlig sikkerhed, da det ikke er defineret i forslaget. Dansk Erhverv ser gerne, at man anvender et mere snævert begreb som national sikkerhed samt oplister kriterier for, hvordan et eksisterende eller foreslået datalokaliseringskrav kan retfærdiggøres af hensyn til offentlig eller national sikkerhed. Dansk Erhverv hilser det velkomment, at medlemslandene fremover skal notificere lovudkast, der introducerer eller ændrer datalokaliseringskrav til Kommissionen. Dansk Erhverv hilser det velkomment, at offentlige myndigheder fortsat skal have adgang til data for at kunne sikre håndhævelse af nationale såvel som EU regler, uanset hvor i EU data er lokaliseret. Endelig fremhæver Dansk Erhverv princippet om kontraktfrihed.

Dansk Erhverv ser derfor forslaget om en code of conduct for dataportabilitet som et godt alternativ, der kan øge gennemsigtigheden i sektoren og fremme konkurrence indenfor cloud-tjenester.

Finans Danmark finder det positivt, at forslaget slår fast, at nationale restriktioner på opbevaring af data skal fjernes. Der udtrykkes håb om, at forslaget vil gøre det lettere for virksomhederne at vælge de mest omkostningseffektive løsninger, herunder cloud-teknologi, til gavn for vækst og udvikling. Finans Danmark støtter samtidig, at forslaget forsøger at sikre, at virksomheder, herunder banker, får bedre muligheder for at få adgang til data og til at benytte leverandører til opbevaring og behandling af ikke-personlige data på ensartede vilkår på tværs af EU. Finans Danmark finder, at der er behov for yderligere vurdering og uddybning af, hvad der skal forstås ved hensyn til offentlig sikkerhed. Finans Danmark er umiddelbart forbeholden overfor forslaget om et adfærdskodeks for dataportabilitet i forhold til, om processen potentielt kan vise sig udfordrende og dermed sætte effektivitet på spil.

DI Digital støtter Kommissionens forordningsforslag, som ses at kunne danne grundlaget for et fælleseuropæisk cloud-marked. Danske virksomheder har behov for effektivt at kunne overføre data på tværs af grænser, og restriktioner på placeringen af data hæmmer virksomhedernes evne til at drive og udvikle deres forretningsaktiviteter. Af positive aspekter ved forslaget fremhæver DI Digital, at datalokationskrav indsnævres til situationer, der kan begrundes i sikkerhedsmæssige hensyn, at lovudkast med lokationskrav skal notificeres til Kommissionen, at eksisterende krav skal udfases og begrundes, samt at der med forslaget sikres kontroladgang til data for relevante myndigheder. DI Digital fremhæver endvidere, at en klar europæisk holdning til restriktioner på placering af data sammen med databeskyttelsesforordningen vil give EU et bedre udgangspunkt for ambitiøse og progressive frihandelsaftaler.

Kreativitet og Kommunikation ser forslaget som et vigtigt skridt for både danske og europæiske virksomheders mulighed for at udveksle oplysninger, der ikke er personoplysninger. Kreativitet og Kommunikation anser krav til geografisk placering for unødigt indskrænkende i en digital verden og fremhæver, at det afgørende bør være krav til overdragelse af data, og til hvordan data opbevares, fremfor hvor en server skal placeres. Bl.a. med henvisning til, at den generelle databeskyttelsesforordning varetager beskyttelsehensyn vedr. personoplysninger, finder Kreativitet og Kommunikation, at forslagets formål om at give en videre adgang til deling af data på tværs af europæiske lande for ikke-personhenførbare data, er proportionalt og opfordrer regeringen til at støtte forslagets gennemførelse.

Ingeniørforeningen IDA anerkender, at ikke-personhenførbare data med fordel kan udveksles frit og effektivt for at skabe de bedst mulige rammer for fx innovation, miljøovervågning og forskning, samt at der bør være en langt større tilgængelighed til disse data. Både private og offentlige virksomheder sidder inde med store mængder data, og en friere udveksling af disse kan skabe stor samfundsmæssig værdi, herunder for forskningsverdenen. Af disse årsager er IDA positive over for Kommissionens forslag. IDA fremhæver SMV'ers nuværende vanskeligheder med at konkurrere med store virksomheder på grund af betydelige investeringer til at udvikle og implementere en datadrevet forretning, som hindrer SMV'er i at udnytte digitaliseringens og datas fulde potentiale. Et sikkert datamiljø og effektiv beskyttelse af personoplysninger anser IDA endvidere som et vigtigt grundlag for en europæisk dataøkonomi. Endelig opfordrer IDA til, at EU supplerende til nærværende forordningsforslag, adresserer bredere spørgsmål om datakvalitet, standarder for interoperabilitet, finansieringsmodeller for dataudbydere og løbende evaluerer udbud og efterspørgsel efter data.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Rådets arbejdsgruppe har afsluttet den første indledende artikelgennemgang og de egentlige forhandlinger er indledt. Senest var der en politisk drøftelse af forslaget på rådsmødet (tele) den 4. december. Det estiske formandskab konkluderede på baggrund af drøftelsen, at man vil forsøge at nå til enighed i Rådet om et mandat til at indlede trilogforhandlinger med Europa-Parlamentet inden årets udgang. Dette er en ambitiøs tidsplan, som dog vurderes mulig at nå, idet en stor gruppe medlemsstater har bakket op om formålet med forslaget under forhandlingerne. Enkelte større lande har dog været mere forbeholdne over for forslaget.

Den indledende gennemgang har behandlet en række spørgsmål, hvor der var behov for nærmere afklaring af forslagets formål og indhold. En række medlemsstater har udtrykt bekymring for, hvordan man i praksis adskiller persondata fra forslagets anvendelsesområde, som alene vedrører andre data end personoplysninger. Ikke mindst i datasæt, der både indeholder persondata og andre typer data. Kommissionen har understreget, at der ikke vil være overlap med den generelle databeskyttelsesforordning, og at personoplysninger altid skal behandles efter databeskyttelsesforordningen.

En anden bekymring er forståelsen af beskyttelseshensynet i artikel 4, der henviser til offentlig sikkerhed. Kommissionens hensigt er, at offentlig sikkerhed henviser til reelle og væsentlige trusler mod fundamentale samfundsmæssige interesser. Der har i forhandlingerne været forskellige holdninger til, om forslagets beskyttelseshensyn skal formuleres henholdsvis bredere eller snævrere. Kommissionen har endvidere redegjort

for, at forordningen ikke vil finde anvendelse på nationale restriktioner, der er begrundet i hensynet til national sikkerhed, da de falder uden for EU-rettens anvendelsesområde.

Nogle medlemsstater har ønsket afklaring af offentlige myndigheders opbevaring af egne data. Kommissionen har i den forbindelse henvist til, at forslaget forbud mod geografiske opbevaringskrav vedrører krav af generel karakter og ikke specifikke beslutninger om, hvor en myndigheds data skal opbevares.

Omfanget af notifikationsbehov for nye lovudkast og samarbejdskravet mellem medlemsstater er også blevet problematiseret af nogle medlemsstater. Kommissionen forudser som udgangspunkt ikke, at der vil være et stort behov for at notificere lovudkast om datalokationskrav, da myndigheder har mulighed for at sikre online adgang til data som alternativ til fysisk adgang. Som følge heraf forudser Kommissionen heller ikke et stort behov for at anvende forslaget samarbejdsprocedurer mellem medlemsstaterne, i tilfælde hvor en medlemsstat må opgive at få adgang til data direkte hos en virksomhed, der er underlagt kontrolkrav.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen mener, at det digitale indre marked generelt bør kendetegnes ved åbenhed over for digital innovation og konkurrence. Der bør være fokus på at sikre lave adgangsbarrierer for nye digitale virksomheder samt på at undgå protektionistiske tiltag. Endvidere bør det sikres, at der ikke indføres unødige byrder for erhvervslivet eller det offentlige i forbindelse med bestræbelserne på at fremme det digitale indre marked.

Regeringen støtter Kommissionens målsætning om at forbedre rammevilkår, der kan understøtte en velfungerende europæisk dataøkonomi og fremme udviklingen af databaserede forretningsmodeller. Regeringen ser det som en væsentlig prioritet at sikre frie datastrømme ved at fjerne alle uberettigede nationale krav om lokalisering af data (fx regnskabsdata, skatte- og bankoplysninger). Frie datastrømme er et vigtigt element i en velfungerende digital økonomi, og opgøret med de nationale begrænsninger for opbevaring af data skal forbedre de europæiske virksomheders muligheder for at udnytte de potentialer, der ligger i den digitale økonomi.

På den baggrund støtter regeringen indførelsen af et princip for fri bevægelighed for ikke-personhenførbare data som supplement til den fri bevægelighed for persondata, der er indført med den generelle persondataforordning. Regeringen vil arbejde for en hurtig vedtagelse af forslaget.

Regeringen lægger vægt på, at muligheden for at stille nationale krav om lokalisering af data ikke gøres så bred, at princippet om fri bevægelighed reelt udvandes. Regeringen kan i forlængelse heraf støtte, at forslaget lægger op til, at medlemsstaterne kun kan opretholde lokaliseringskrav, der er omfattet af forslaget, hvis de er begrundet i offentlig sikkerhed og er proportionale.

Regeringen lægger dertil vægt på at forslaget om, at nationale krav skal indrapporeres, *bliver fastholdt*, således at det bliver lettere for Kommissionen, medlemsstater og interessenter at gribe ind overfor uretmæssige nationale regler.

Regeringen støtter, at forslaget sikrer adgang til data for offentlige kontrolmyndigheder. De danske erfaringer med bogføringsloven peger på, at der sjældent vil være behov for at aktivere kontakt til myndigheder i andre medlemsstater for at få adgang til data, hvis der stilles effektive funktionelle krav til virksomheder, der underlægges kontrol, om at sikre adgang til data. På den baggrund vil regeringen arbejde for at forslagets procedurer for myndighedssamarbejde bliver effektive og fleksible.

Regeringen vil arbejde for, at Kommissionens muligheder for at fremsætte forslag til gennemførelsesretsakter afgrænses nærmere, herunder at eventuelle tidsfrister for myndighedssamarbejde skal fastsættes i forordningen og ikke i en gennemførelsesretsakt.

Regeringen støtter, at Kommissionen søger at fremme portabilitet af data ved hjælp af selvreguleringsaftaler fremfor ved lovkrav til virksomheder. Regeringen støtter brugen af fælles, åbne europæiske og internationale standarder, der har til formål at styrke interoperabilitet og dermed konkurrenceevnen i det digitale indre marked. I den forbindelse bør man i videst muligt omfang følge principperne i *European Interoperability Framework*. Krav til dataportabilitet bør være proportionale, ikke hæmme konkurrencen og ikke pålægge tjenesteudbydere unødige byrder.

Regeringen *kan støtte, at* om fristen *på 12 måneder til* at gennemgå national lovgivning for eventuelle krav, der ikke efterlever forslagets princip om fri bevægelighed, *forlænges moderat*. Det bemærkes dog, at de krav, der er identificeret i dansk lovgivning allerede er under revision.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 1. december 2017 i forbindelse med forelæggelsen af Rådsmødet (TTE) den 4. december 2017. Samlenotat herom blev oversendt den 23. november 2017. Grund- og nærhedsnotat blev oversendt den 2. november 2017.